

اول اینو بخون

به چه دردی می خوره حالا؟

تعطیله، مجلس هم نداریم تا ایشون راضی بشه بیاد پای صندوق رأی! نه، خیلی‌ها میرن رأی می‌دن و اونایی رو که قبول دارن انتخاب می‌کنن و مجلس هم تشکیل می‌شه!

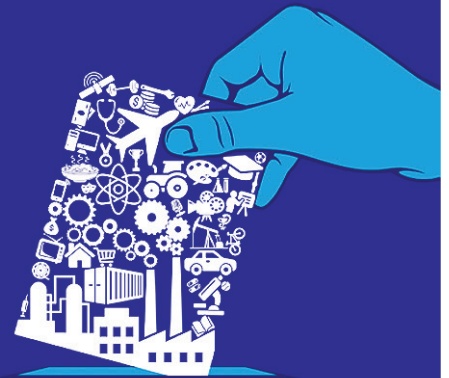
اما شاید تا اینجا بگید خب مهم نیست، هر کاری دوست دارن انجام بدن، ولی من رأی نمی‌دم! به ما چه مربوط اصلاً، ولی اشتباه بزرگ‌تر اینجاست! چرا؟ چون وقتی یه عده دیگه که شاید و حتماً شبیه شما فکر نمی‌کنن برن رأی بدن و به آدم‌هایی هم رأی بدن که شبیه خودشون هستن، پس مجلسی هم که تشکیل می‌شه، اون شکلی فکر می‌کنه و تصمیم می‌گیره که اون آدم‌ها برایش تصمیم گرفتن!

تصمیمی که البته دیگه فقط متعلق به اون آدم‌ها نیست و قوانین لازم‌الاجرای کشور ما هستن که برای همه ما هم وضع شده و آینده و زندگی و... همه ما رو تحت تأثیر قرار می‌دن! چه اون‌کی که رأی داده و چه اون‌کی که رأی نداده، باید تابع این قوانین باشن! کاری هم نداره شما روز ۱۱ اسفند کجا بودی و چیکار می‌کردی!

من از این وضع راضی نیستم! چرا فکر می‌کنین باید پیام رأی بدم و بگم من از وضع راضیم؟ این جمله‌ایه که خیلی از ماها شنیدیم و شاید حرف بعضی از ما هم همین باشه! ولی واقعاً این حرف چقدر درسته؟ بهش فکر کردیم تا حالا؟ فکر کردیم که اگه رأی ندیم مثلاً چه اتفاقی میفته که به درد نارضایتی ما بخوره؟

خب بیایید با هم جواب این سؤال رو مرور کنیم! با خودمون فکر می‌کنیم که نمی‌ریم رأی بدیم تا بگیم ناراضی هستیم و اونایی هم که دارن بد عمل می‌کنن، حال‌شون حساسی گرفته می‌شه و بعدش همه چی درست می‌شه لایدا! ولی واقعاً این جوری می‌شه؟

معلومه که واقعیت یه چیز دیگه است! واقعیت اینه که اگه ما نریم رأی بدیم، یه عده دیگه هستن که حتماً میرن رأی میدن! مثل همین ۲۵ هزار نفری که رفتن ثبت‌نام کردن، واسه انتخاب شدن کلی طرفدار و هوادار هم دارن که به خاطرشون پای صندوق رأی میرن! اگه ما نریم پای صندوق رأی هم نمی‌کنن چون شما رأی نمی‌دی، پس انتخابات

پرسش

ایران وارد جنگ می‌شود؟

علیه خودش یا حضورش در منطقه اقدامی صورت پذیرد! اما این سیاست سکوتی که اسرائیل در پیش گرفته، در چارچوب سیاستی به نام منطقه خاکستری است، زمانی که حاکمیت کشورها را هدف قرار می‌دهد، مانند چیزی که در لبنان و سوریه و دیگر مناطق رخ داده است.

البته به نظرم این اقدامات افزون بر تلاش برای کشاندن ایران به جنگ، تقلا برای کشاندن آمریکا به جنگ است؛ جنگی منطقه‌ای که نتایج و نجات را از تمام بحران‌های فعلی نجات دهد! اما معتقدم اسرائیل می‌خواهد پای آمریکا را هم به جنگ باز کند و انگشت اتهام را به سمت ایران بگیرد.

این مسئله باید در سایه تنش‌های ایران و آمریکا در عراق و سایر مناطق مد نظر قرار بگیرد. بنابراین، این یکی از راهبردهایی

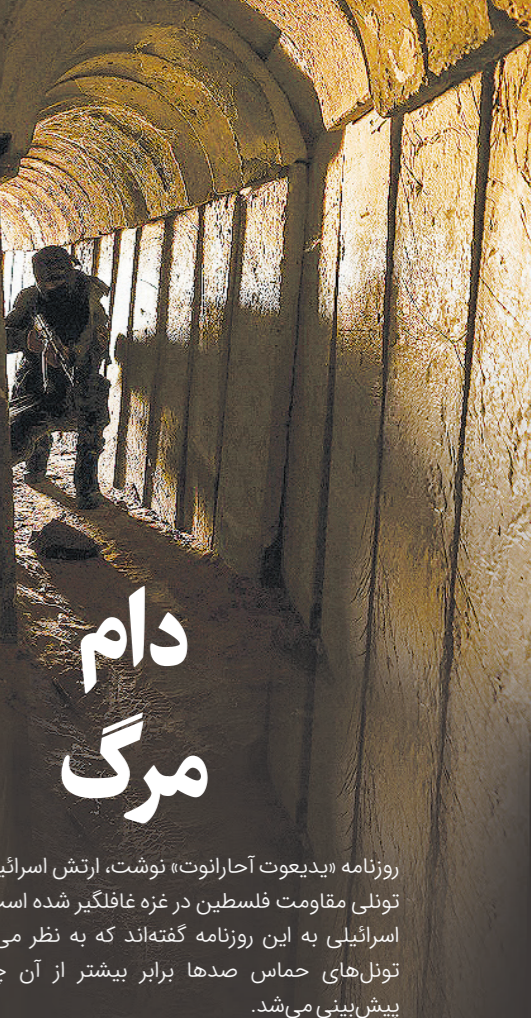
رژیم صهیونیستی که بیش از ۱۰۰ روز است در جنگ با یک گروه شبه نظامی در نوار غزه ناکام مانده است، حالا در روزهای اخیر به ترور هدفمند سران مقاومت روی آورده است. شبکه خبری «الجزیره» به دنبال پاسخ به این پرسش رفته است که چرا صهیونیست‌ها سرداران ایرانی را در این روزها ترور می‌کنند؟ در ادامه پاسخ «ایهاب جباری» کارشناس این شبکه را می‌خوانید؛

پرسش: اسرائیل در عملیاتی در غزه مستشاران ایرانی را هدف قرار داده است. تهران و دمشق نیز این حملات را رسماً تأیید کردند، اما رژیم صهیونیستی در سکوت کامل است! چرا تل‌آویو سکوت کرده است؟ پاسخ: سکوت راهبرد این رژیم است، چراکه اسرائیل نمی‌خواهد

شکست سخت و راهبردی خواهد خورد. «یوسی کوهن» رئیس سابق موساد به صراحت اعلام کرده، این برای اولین بار است که اسرائیل مجبور خواهد شد شکست خود را به طور مطلق اعلام کند.

است که اسرائیل بر آن تکیه دارد؛ چرا که اسرائیل در بحران گیر افتاده است و نمی‌تواند به هیچ شکلی این تجاوز و جنگ را به پایان ببرد و پرونده آن را ببندد! اسرائیل بدون افزایش تنش‌ها و ایجاد درگیری‌های گسترده‌تر قطعاً

دام مرگ

روزنامه «یدیעות آحارنوت» نوشت، ارتش اسرائیل از حجم شبکه تونلی مقاومت فلسطین در غزه غافلگیر شده است. منابع نظامی اسرائیلی به این روزنامه گفته‌اند که به نظر می‌رسد گستردگی تونل‌های حماس صدها برابر بیشتر از آن چیزی است که پیش‌بینی می‌شد.

جنگ شهری برای ارتش‌های کلاسیک همواره یک کابوس به شمار می‌آید. حال اگر طرف مقابل ده‌ها سال صرف حفر تونل در سراسر منطقه تحت نفوذ خود کرده باشد، بی شک شرایط دیوانه‌واری برای مهاجمان رقم خواهد خورد. همان تونل‌هایی که در ویتنام، ارتش مجهز آمریکا را پس از هشت سال مجبور به پذیرش شکست کرد و از ویتنام بیرون انداخت. تونل‌های «کو چی هوشی مین» در ویتنام تا عمق ۲۰ متری زمین کنده شده و از امکانات اولیه خوبی بهره‌مند بودند، اما بی شک در برابر تونل‌هایی که حماس در غزه حفر کرده، بسیار ابتدایی هستند.

رسانه‌های صهیونیستی طی روزهای ابتدایی ورود زمینی ارتش به غزه به نقل از مقامات و منابع این رژیم نوشتند که برآوردها نشان می‌دهد حجم تونل‌های حماس ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلومتر است؛ حتی تا سال ۲۰۲۰ نیز هیچ اطلاعی از اینکه تونل‌های حماس تا نزدیک شهرک‌ها کشیده شده است، وجود نداشت؛ اما اکنون ارتش رژیم صهیونیستی با واقعیتی ترسناک مواجه شده است و آن، اینکه هیچ ایده‌ای درباره اینکه حجم تونل‌ها چه مقدار است ندارد. به واقع، این تونل‌ها بزرگ‌ترین تهدید برای ارتش رژیم صهیونیستی به شمار می‌آیند.

در این راستا نشریه «اکنونومیست» در گزارشی نوشت، تل‌آویو بر این باور بود که این تونل‌ها وسعتی حدود چند صد کیلومتر دارند؛ اما مقامات امنیتی رژیم صهیونیستی به تازگی اعلام کرده‌اند که شبکه زیرزمینی حماس گسترده‌تر از اینهاست. با گذشت سه ماه از آغاز جنگ و کشته شدن ۲۴ هزار فلسطینی، ارتش رژیم صهیونیستی اذعان دارد که هنوز تا نابود کردن حتی نیمی از این شبکه زیرزمینی هم زمان زیادی باقی مانده است.

در ویدئویی که «عزالدین القسام» چندی پیش منتشر کرد، نشان داده می‌شود که فلسطینی‌ها چگونه نظامیان صهیونیستی را داخل یکی از تونل‌ها کشانده و سپس با آنها درگیر می‌شوند؛ تونل‌هایی که ارتش اشغالگر از آنها با عنوان «دام مرگ» یاد می‌کند.

پس از ناکامی «ناپلئون بناپارت» امپراتور فرانسه در سال ۱۷۹۹ برای تشکیل یک کشور صهیونیستی، این امر در اواخر قرن نوزدهم در دستور کار انگلیس قرار گرفت و فروپاشی امپراتوری عثمانی در جنگ جهانی اول و استقرار انگلیسی‌ها در فلسطین، زمینه اجرای آن را فراهم کرد. انگلیس در سال ۱۹۱۷ حمایت خود را از تأسیس کشور صهیونیستی در فلسطین اعلام کرد. با حمایت انگلیس، یک هیئت صهیونیستی وارد فلسطین شده و صهیونیست‌ها با خرید زمین‌های فلسطینیان به شهرک‌سازی روی آورده و آوارگی ده‌ها هزار فلسطینی را موجب شدند.

احساس خطر فلسطینیان، مقاومت و در نهایت انقلاب ضد امپریالیسم انگلیسی و استعمارگری صهیونیست‌ها را در سال ۱۹۳۶ منجر شد، ولی در سال ۱۹۳۹ انگلیس این انقلاب را ناکام گذاشت. فلسطینیان دو دشمن داشتند: نیروهای استعمارگر انگلیس و چریک‌های مسلح صهیونیستی که تعدادشان ۴۰ هزار نفر بود.

در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ سازمان ملل طرح تقسیم و تجزیه فلسطین به دو دولت یهودی و عربی را تصویب کرد. در آن زمان یهودیان یک سوم جمعیت فلسطین را تشکیل می‌دادند و بر ۶ درصد از زمین‌های فلسطین تسلط داشتند؛ اما

جام ملت‌ها

حالا در هر بازی و در کنار پرچم هر کشور در ورزشگاه‌های قطر یک پرچم فلسطین به چشم می‌خورد. گویا فلسطین کشور همه ما شده است. همانطور که دشمن فلسطین دشمن همه ماست و فریاد «الموت لاسرائیل» در سکوهای ورزشگاه‌های قطر به گوش دنیا رسید. در آخرین شاهکار از این سمفونی وحدت «محمود المرصی» پس از گل چهارم به مالزی جمله «هی قضیة الشرفاء»، یعنی فلسطین مسئله باشرف‌هاست را که روی پیراهنش درج شده بود، نشان داد تا از مردم مظلوم غزه مقابل صهیونیست‌ها حمایت کند. وی در برابر جریمه کنفدراسیون فوتبال می‌گوید: «این جریمه فدای فلسطین».

گفتنی است، کنفدراسیون فوتبال آسیا رفتار بازیکن اردنی در حمایت از مردم فلسطین در

مسابقات جام ملت‌های آسیا در قطر را سیاسی دانست و او را ۱۵۰۰ دلار جریمه نقدی کرد. فوتبالیست اردنی می‌گوید، هدفش رساندن این پیام (مسئله فلسطین) به دنیا بود

که محقق شد و اصلا بابت این جریمه دلاری ناراحت نیست.

داستان یک تولد نامشروع

طرح سازمان ملل ۵۵ درصد از مساحت فلسطین را به آنها می‌بخشید. فلسطینیان و هم‌پیمانان عرب آنها طرح مذکور را رد کردند، اما جنبش صهیونیسم با آن موافق بود، چرا که این طرح به ایجاد یک حاکمیت صهیونیستی در زمین‌های فلسطین مشروعیت می‌بخشید. البته صهیونیست‌ها به آن هم پایبند نشده و در سال ۱۹۴۸ ده‌ها شهر و روستای فلسطینی را اشغال و ساکنان اصلی را اخراج کردند. با تصمیم انگلیس برای خروج از فلسطین در ۱۴ مه ۱۹۴۸، «بن گوریون» رئیس وقت کمیته اجرایی آژانس یهود تحت قیمومت انگلیس، رسماً برپایی حاکمیت صهیونیسم را اعلام کرد. در خلال چند دقیقه دو قدرت بزرگ جهان، یعنی آمریکا و شوروی، رژیم اشغالگر صهیونیستی را به رسمیت شناختند. ۱۴ مه ۱۹۴۸ روز «نکبت» معرفی شد که یادآور تبعید اجباری و دسته‌جمعی بیش از ۷۵۰ هزار فلسطینی از منازل و زمین‌های‌شان است. این روز همچنین یادآور قتل عام حدافل ۱۰ هزار فلسطینی در کشتارهای «دسته‌جمعی رژیم صهیونیستی است.

پروژه‌های رژیم صهیونیستی برای اخراج کامل فلسطینیان از زمین‌های‌شان ادامه یافت و آنها تا امروز با کودک‌کشی، ضرب و شتم و قتل عامل مردم مظلوم فلسطین، محاصره و تحریم مناطق فلسطین‌نشین،

تصویب کرده است که این رژیم یاغی، حتی به یکی از این قطعهنامه‌ها نیز گردن نهاده است.

رژیمی که به رسمیت شناخته نمی‌شود

بیش از ۳۰ کشور عضو سازمان ملل، از جمل افغانستان، الجزایر، عراق، بنگلادش، بوتان برونئی، مجمع‌الجزایر قمر، جیبوتی، اندونزی، کره شمالی، کویت، لبنان، لیبی، مالزی، مالی، نیجر، عمان، قطر، پاکستان، سومالی، سودان، سوریه، تونس و یمن، گینه، کوبا، چاد و ایران این دولت را به رسمیت نمی‌شناسند.

پایان رؤیاپردازی

رژیم صهیونیستی که پس از طوفان‌الاقصی خود را در میدان نظامی در وضعیت ضعف و شکست می‌دید، با مشارکت مستقیم آمریکا، خشونت سازمان‌دهی‌شده‌ای علیه مردم غزه به راه انداخت. از آغاز تجاوز نظامی وحشیانه رژیم صهیونیستی تا کنون، ۶۵ هزار تن مواد منفجره بر سر مردم غزه فرود آمده است؛ نزدیک به ۶۰ هزار نفر از اهالی غزه زخمی و ۳۰ هزار نفر از آنها، شهید یا مفقود شده‌اند؛ در بین شهدا، ۱۰ هزار شهید کودک، ۷ هزار شهید زن، ۳۳۷ شهید از کادر درمان و ۱۱۷ شهید خبرنگار وجود دارد؛ نزدیک به ۷۰ هزار خانه به طور کامل تخریب و ۲۹۰ هزار خانه آسیب دیده و حدود ۲ میلیون آواره بدون امکانات اولیه زندگی به مقاومت در برابر رژیم غاصب، آمریکا، اروپا و ناتو ادامه می‌دهند؛ اما آیا تونل‌های زیر زمینی حماس فتح شده است؟ نیروی مقاومت فلسطین از بین رفته است؟ مردم، غزه را ترک کرده‌اند؟ اسرای صهیونیست به طور کامل آزاد شده‌اند؟ همه دنیا دیدند که پاسخ این پرسش‌ها منفی است.

مطابق نقشه سران آمریکا و رژیم صهیونیست و رؤسای سیا و موساد که تنها ظرف این ۱۰۰ روز بیش از ۲۰ بار با هم دیدار کرده‌اند، باید امروز چیزی به نام باریکه غزه روی نقشه وجود نداشته باشد، اما قضیه کاملاً برعکس است؛ مطابق جدیدترین نظرسنجی انجام شده در اراضی اشغالی، ۳۰ درصد از صهیونیست‌ها اعتقاد دارند رژیم صهیونیستی در جنگ علیه غزه بازنده شده و همچنین ۶۴ درصد از صهیونیست‌ها نسبت به عملکرد نتانیا‌هو در جنگ علیه غزه اعلام نارضایتی کرده‌اند؛ آمار ۱۲ هزار و ۵۰۰ نفری مجروحان از آغاز عملیات «طوفان‌الاقصی» که روزنامه «یدیעות‌آحارنوت» از آن پرده برداشته، به تعبیر روزنامه دیگر صهیونیستی، یعنی «جرورالم‌پست»، مشکل بزرگی برای نظام سلامت اسرائیل است که آمادگی لازم برای روبرویی با آن را ندارد؛ این در حالی است که پایگاه خبری عبری‌زبان «واللا»، تعداد مجروحان صهیونیستی را ۳۰ هزار نفر برآورد کرده است.

محور شر شماید…

تجارت جهانی حمایت کند و با برخی از کشورها ائتلاف کرد، مانند ایتالیا و … . اما وقتی کار به حمله به یک کشور دارای حاکمیت ملی رسید، مشکل ایجاد شد و همین ایتالیا نپذیرفت. چرا؟

چون آنها گفتند هدف ائتلاف این نبود. متأسفانه، تحرکات انگلیس و آمریکا با استفاده از پایگاه‌های عربی بوده است! یعنی ننگ و عار دوباره برای اعرابو به طور مشخص بحرین که بسیار ننگ‌آور است. هواپیماهایی از آنجا برخاسته‌اند و باعث شهادت تعدادی از نیروهای یمنی شدند که خونشان با خون شهدای غزه در آمیخت. به همین دلیل من آنها را محور شر می‌نامم. آنها ایران را محور شرارت می‌خوانند، ولی خودشان را محور شر می‌دانم، چون لیست کشورهایی که بعد ۱۹۴۵ مورد حمله اینها قرار گرفته‌اند، بسیار طولانی شده است! من واقعاً از خویشتن‌داری ایرانی‌ها خوشم می‌آید.

خیلی سعی کردند آنها را به جنگ بکشانند و حتی فرمانده آنها را کشتند؛ در علوم نظامی می‌گویند وارد جنگ نشو مگر با آمادگی صد درصدی.

آمریکا گفته است می‌خواهد از

ژنرال بازنشسته ارتش تونس:

کسی که شبکه‌ای اسرائیلی را دنبال کند، می‌داند ۹۸ درصد از واردات رژیم اسرائیل در ریاست و ۴۰ درصد آن از تنگه باب‌المنذب عبور می‌کند.

امروز اقتصاد اسرائیل شدت آنچه رخ داده را حس کرده، چون بعضی از کالا دیگر نیست و برخی کالاها قیمت نجومی پیدا کرده‌اند. محور شر که من آن را این چنین می‌نامم، یعنی واشنگتن، لندن و تل‌آویو برای ایجاد نوعی بازدارندگی در مقابل ارتش یمن تحرکاتی کرده‌اند. اما نتیجه روشن است، چون آنها اشتباه بزرگی کرده‌اند و من مطمئنم ارتش یمن عملیات خود را گسترش خواهد داد؛ چون تا الان حرف ارتش و سخنگوی آن واضح بود. گفتند ما تجارت جهانی را هدف قرار نمی‌دهیم؛ بلکه فقط کشتی‌های را می‌رژیم که به ایلات در اسرائیل می‌روند یا از آن برمی‌گردند و اجازه نمی‌دهیم به رژیم صهیونیستی برسند. و فقط یک چیز خواستند؛ «توقف جنگ علیه غزه و ورود کمک‌ها»، پس خواسته طبیعی است. آنچه رخ داد فقط هشدار بود؛ اما می‌بینید که بر تمام منطقه تأثیر خواهد گذاشت.

صبح جوان

شماره ۹۰۸

صبح جوان

شماره ۱۱۱۰

مهربانی در جنگ!

در روایات رزمندگان دفاع مقدس هست که وقتی با برخی از سربازان عراقی مواجه می‌شدند، آنها می‌گفتند ما نمی‌خواستیم با شما بجنگیم، صدام ما را تهدید و مجبور به حضور در جنگ کرد. گاهی اوقات هم پیش می‌آمد سربازان عراقی برای خلاصی از شر صدامی‌ها و فرار از جنگی که نمی‌خواستند در آن شرکت کنند، خود را تسلیم نیروهای ایرانی می‌کرد.

«حسینعلی قادری» یکی از اسرای دفاع مقدس است که ۱۱ بهمن ۵۶۳۱ و در جریان عملیات «کربلای ۵» در منطقه شلمچه به اسارت بعضی‌ها درآمد. او در خاطره خود به مهربانی سربازان عراقی اشاره دارد و می‌گوید: «اسیر شده بودم و زخمی بودم. یکی از عراقی‌ها کمک کرد، خشاب‌های فشنگ و نارنجک و بقیه وسایل را در بیارم، چون خیلی سنگین بود و اذیت می‌شدم. او روی زخم من باند هم بست و اشاره کرد ما می‌خواهیم برویم و تو را باید ببریم و به مسئولین پشت خط تسلیم کنیم، چاره‌ای هم نداریم.

پیش خودم گفتم چه انسان با معرفتی است. من هم یک جلد قرآن جیبی را از داخل جیب بغل لباسم در آوردم و به او دادم. معمولاً وقتی اسیر می‌گرفتند، وسایل اسیر را برمی‌داشتند، اما این سرباز به من لطف کرد و هم زخمم را باندپیچی کرد و هم وسایلم را برداشت. در ابتدا هدیه من را قبول نمی‌کرد. به او گفتم با میل خودم این قرآن را به تو هدیه می‌دهم و اجباری نیست. آن سرباز قرآن را گرفت، بوسید و گذاشت داخل جیبش.»

جایزه

مسابقه داریم

مسابقه مسابقه!

به زودی برای شما خوانندگان گرامی، مسابقه همراه با جوایز نفیس داریم. منتظر اعلام جزئیات بیشتر باشید و تا اون موقع، سرباز رو به دقت بخونید.

نشریه سرباز انقلابی
سال اول، شماره ۱۰ و ۱۱
هفته دوم بهمن ۱۴۰۲
معاونت سیاسی
نماینده ولی فقیه در سپاه
@ssweekly

صبح جوان
گاهنامه

ثریا در دستان ایران

مرحله سوخت جامد قادر خواهد بود ماهواره‌هایی با وزن ۸۰ کیلوگرم را در مدار ۵۰۰ کیلومتری از سطح زمین قرار دهد (هرچند در پرتاب جدید معلوم شد این ارتفاع به ۷۵۰ کیلومتر رسیده است). نکته مهم در پرتاب ماهواره‌بر در سال گذشته، استفاده از موتور سوخت جامد «رافع» بود که دی‌ماه سال ۱۴۰۰ توانسته بود آزمایش‌های خود را با موفقیت پشت سر بگذارد.

سال گذشته اعلام شد «قرار است «ماهواره ناهید» متعلق به وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات با بهره‌برداری از ماهواره‌بر سه مرحله‌ای قائم ۱۰۰ در مدار قرار بگیرد» که در پرتاب اخیر، نام ماهواره «ثریا» با وزن ۵۰ کیلوگرم

رئیس سازمان فضایی پس از پرتاب ماهواره «ثریا»، یکی از ویژگی‌های آن را امکان تست «ارتباطات ماهواره‌ای» عنوان کرده است که نشان می‌دهد ماهواره مذکور از ظرفیت‌های مهمی برای ارتقای توان علمی کشورمان برخوردار است.

در حالی که شبکه‌های جاسوسی و سامانه‌های مختلف نظارت ماهواره‌ای کشورهای غربی مشغول رصد مداوم برنامه‌های موشکی و فضایی کشورمان هستند، نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی موفق شد در ساعات ابتدایی روز شنبه ۳۰ دی ماه، ماهواره «ثریا» را به کمک ماهواره‌بر «قائم-۱۰۰» به مدار ۷۵۰ کیلومتری پرتاب کند؛ بدون آنکه از این پرتاب و برنامه جدید فضایی کشورمان، نشانه یا خبری به دست دشمنان رسیده باشد، ضمن آنکه این اولین بار است که ماهواره‌برهای ایرانی به این مدار دست پیدا می‌کنند و به همین دلیل، با پرتاب اخیر رکورد پرتاب فضایی کشورمان شکسته شد.

پس از پرتاب موفقیت‌آمیز ماهواره‌های سری «نور» از سوی نیروی هوافضای سپاه و با کمک ماهواره‌بر بومی قاصد، سپاه تصمیم گرفت سرعت پرتاب ماهواره‌ها به فضا را با رشدی چشمگیر مواجه کند و به همین دلیل، به سراغ طراحی و ساخت ماهواره‌بر بزرگ‌تر و قدرتمندتری به نام «قائم» رفت. «پرتاب زیرمداری ماهواره‌بر «قائم ۱۰۰» با موفقیت انجام شد.» این خبر که در روز ۱۴ آبان ماه سال گذشته منتشر شد، نشان داد قرار است به زودی دست ایران در حوزه هوافضا و ماهواره‌برها مقتدرتر شده و با این دستاورد، فصلی جدیدی در حوزه توان هوافضا رقم بخورد.

بر اساس اعلام آن زمان نیروی هوافضای سپاه، ماهواره‌بر سوخت جامد قائم ۱۰۰، ماهواره‌ای است که با سه

ذکر شد که می‌تواند نسخه بهینه شده‌ای از ماهواره ناهید یا نمونه‌ای به روزتر از محصولات دانشگاه‌های کشورمان باشد که فعلاً جزئیات آن معلوم نیست. در عین حال، «حسن سالاریه» رئیس سازمان فضایی ایران پس از پرتاب ماهواره اخیر، یکی از ویژگی‌های آن را امکان تست «ارتباطات ماهواره‌ای» عنوان کرده که نشان می‌دهد ماهواره مذکور از ظرفیت‌های مهمی برای ارتقای توان علمی و فنی کشورمان برخوردار است و با این اتفاق مهم، بسیاری از زیرسیستم‌های توسعه یافته شده در پژوهشگاه فضایی ایران نیز در شرایط تست مدار قرار می‌گیرند و راه برای توسعه سریع صنعت فضایی بومی ایران هموارتر می‌شود.

از زمان پرتاب ماهواره «امید» در نیمه بهمن سال ۱۳۸۷ تا امروز، ماهواره‌هایی چون رصد، نور و نوید از داخل کشورمان با موفقیت به فضا پرتاب شده و برخی دیگر نیز همچون ظفر، در رسیدن به مدار خود ناموفق بودند که تمامی آنها نهایتاً در ارتفاع حدود ۵۰۰ کیلومتری از سطح دریا به دور زمین می‌چرخیدند و خوشبختانه پس از ۱۵ سال، طلسم این فاصله با پرتاب اخیر سپاه شکسته شد.

با این اوصاف، ضمن آنکه یک ماهواره پیشرفته با انواع سامانه‌های جدید و بومی با موفقیت به فضا رفته است، ماهواره‌بر قائم ۱۰۰ نیز در آخرین ارتقای خود قابلیت حمل تا ۱۰۰ کیلوگرم ماهواره را پیدا کرده است؛ در حالی که در آزمایش سال گذشته، این میزان ۸۰ کیلوگرم بود و حالا شرایط برای پرتاب ماهواره‌های سنگین‌تر در ارتفاع بالاتر، بیش از هر زمان دیگر آماده است و پس از سال‌ها ماندگاری در ارتفاع حدود ۵۰۰ کیلومتری، زمان حرکت به فواصل دورتر از سطح زمین فرا رسید.

